

Diarulă apare de două ori pe săptămână. — Redactore, CUCURIGU. — Administratore, COST. PETRESCU-C.

Cea mai mare încurcătură a VENATORULUI!

A înpușcată Epurile și nu-lu găsește nicaeru!
Cătați Epurele și cine ilu va găsi va primi pielea cado. — E bună pentru junghiū.

UNU CONSILIU

DORITORILORU DE INSURATOARE

I.

Omul singur să trăiască,
Nici că vorbă nu vă fi.
Traiul să i se'ndulciască
Fie-care va dori!
Liugrița de dulceață
Este mândrul îngeraș;
Ier remediul de grecă,
Copilașul drăgălaș (?)
Celă ce vrea muiere-aleasă,
Să nu fie păcălită:
Să ia o bucătăreasă
Să grozavă a isbută!

**

Uă bucătăreasă,
Grasă și aleasă
Ca să spele ole,
Să facă părjole,
Bună ciulama,
Ciorbă, tuslama,
Gogoși și clătite
De cele vestite!

II.

Să nu ia fată frumosă
Crescută la pensionă,
Căci viața uricioasă:
Bagă în casă unu demonu!
Nu va fi modestă, castă,
Căci în școală n'a 'nvăță,
Ce va să dică nevastă,
Care'i rolul său în stată.
Ia uă fată mai urită,
Mulțumită c'un bărbată:
Ca să nu fie tărătă
Pentru divorțu, pe la sfată!

**

Uă bucătăreasă
Grasă și aleasă,
Ca să spele ole,
Să facă părjole,
Bună ciulama,
Ciorbă, tuslama,
Gogoși și clătite
De cele vestite!

III.

Veă lua uă aristocrată,
Insă cred că faci ce-va?
Ea sérmana, biată fată,
Nimicu nu putu'nvăță,
Căci alu său tâmpită părinte
A 'nvățăto a se găti;
Și să' bage la capu minte,
Zău de locu nu se gândi:
La piano cântă bine,
Complimente face desu,
Ea, iubesc p'ori și cine:
Nu e bună acestu progresu!
Ia dăr uă bucătăreasă
Căci nu veă fi păcălită,
Nu veă fi totu cu mireasă
In locașul tău iubită!

**

Uă bucătăreasă
Grasă și aleasă,
Ca să spele ole,
Să facă părjole,
Bună ciulama,
Ciorbă, tuslama,
Gogoși și clătite
De cele vestite!

IV.

Să nu ieș, te rogă, artistă
Căci cu artă te-o trădă;
Nicăi drăcōieă de modistă,
Gata a te însiela!
Ferește cătu se pote
Să ia fată de 'nvăță,
Căci din minți afar' te scôte,
Mititelule bărbată!
Fugă și de cărciumăreasă,
Nevoindu să fi totu beată!
Ia dăr nă bucătăreasă
Să veă fi prea încântă!

**

Uă bucătăreasă,
Grasă și aleasă,
Ca să spele ole,
Să facă părjole,
Bună ciulama,
Ciorbă, tuslama,
Gogoși și clătite
De cele vestite!

V.

Fata de băcană e bună,
Insă de... te-o obligă
Să facă, fie-care lună,
Cadoū: cașcavală, halva!
Să totu și cumperă măslină,
Tiră și icre d'ale moș;
Să' daș totu ce-o vrea în fine,
Ca se intră în nevoie!
Nu lăua nicăi lipiscănică,
Căci de rochi veă oftică!
Fugă și de mahalagioică,
Care'ntruna va mânca!

Numău uă bucătăreasă
Din sufletu te va iubi,
Uă femeie grasă, aleasă,
Care bine'ți va găti!...

**

Uă bucătăreasă
Grasă și aleasă,
Ca să spele ole,
Să facă părjole,
Bună ciulama,
Ciorbă, tuslama,
Gogoși și clătite
De cele vestite!...

Cartabosu.

D'ALE DILEI

Prevederile noastre său împlinită,
spusele noastre său executată „de la
iota pînă la cirtă“ ca și profețiile
din carte sacră...

Si mai diceți, frumose lectrițe, că
Ghimpele nu e diară seriosu, „qu'il
conte fleurettes“ când vorbesce de
Români, cum dice francesul!

**

Să vedem: ce-am spusu noi în
numerile trecute ale *Ghimpelei*?

In privința retrocedării corpului
din corpul nostru, sufletul din su-
fletul nostru de la Prută, dis-amu
noi în convicțiunea ce ne dă con-
sciință consciinței ómenilor:

„Roșii, albi, centrali, fraționiști, de

la Vlădică pînă la opincă, de la
„palată pînă la bordeiu, de la Vodă
„pînă la vătăselă, cu totu într'unu
„gându, ca unu singur omu, res-
„pinge-voră cu desdemnă tenta-
„nile demonulu ce ne sue pe munte
„și ne arrata, dealuri și văi, râuri și
„mări, vilaietură și guberni, aură și
„argintu...“

**

Si acum că ședințele secrete a le
representațiuni naționale său rete-
zatu prin ședință publică de joi, se
vedem cum său pronunciatu roșii,
albi, centrali, fraționiști, tineri și
bărani, vodă și ministri și funcțio-
nari și cu totu supușii săi de la
munte, de la baltă, de la cîmpu,
de la potgori?

**

„Nu se va găsi unu guvernă, uă ca-
meră, unu singur român care să se pri-
mescă a cede unu degetă de pămîntă
„din teritoriul actualu alu României,“
exclamat-a cu mândria Carol I, Dom-
nul descendinte alu lui Frederic
cellu mare, gloriosul urmașul alu lui
Stefan și Mihai!

Si cameră, guvernă, români: albi,
roșii, centrali, fraționiști, totu suf-
flarea de preste întrăga periferia ro-
mânească, probat-a ispitelor demonice,
că nicăi în intunericul veacurilor: „nu
„se va găsi unu guvernă, uă cameră,
„unu singur fiu ingrată care să se pri-
„mescă a cede unu degetă din corpul
„Mater-dolorosei Români!...

**

Păcatu că, nefericitul Napoleon III,
nu mai este în viață; ellu care, prin
brațele fraților nostri din Gallia, a
luptat atâtă pentru rădicarea con-
sângenilor săi de la Dunăre convins
că viața este într'enșii, aru putea dice
cu Simeon:

„Acum slobozește pe robul teu
„stăpâne, că vădura ochiul mei mân-
„tuirea neamului românescu...“

**

Pînă chiar străini a căror cor-
ruptiune și ingratitudine e mai pa-
tentă, pînă chiar *Resboiul* argintarul
Bauer, de rușinea neamului în
mijlocul căruia trăiesce, — aci nu
vorbim de mijlocel traiului, — n'a
pututu aduce uă notă discordantă în
pressa Română. In ruptul capulu, nici Bauer nu cedă territoriul României, cu simpla condiționă însă
„d'a demisiora guvernul actual să
„veni unu guvernă mai conservatoru
„de argintării,“ condiționă ce nu e
pré opportună, când roșii, albi, cen-
trali, fraționiști, suntu români, și

când scimă că, despărțiti asupra unor puncte de detaliu, suntemu cu toții români, din creștetul pînă în talpi, în facia questiunelor mari ale terei !

**

Cucerescă deci nesătioșii, de lî se voru permitea, state întregi; strebătă nu pînă în capitala lui Constantin dîră pînă în fundul Indiilor, pîoă la polurile arctice. Românului nu îtrebuie cuceriri : ellu trece Dunarea ca să 'și appere însă orașele de vrășmași, și va trece, pîte chiar airea, ca să 'și apere încă moșia amenințată de răpire...

Străinii au vîdutu pe Românul Herou la Nicopole, Grivița, Plevna, Palanca, Vidin; unde simplul cavalerismul al pericolului creștinătăei 'l-a condus; străinii vor vedea însă terribile pe Român acolo unde 'lă va conduce pericolul moșiei stremoșesci...

Viu nu va da Românului unu degetu din moșia strebună, uă stirbitură din vatra stremoșescă !

Pipărușu.

LA **

Vai, crudu fu pentru mine acelu minutu în care,
La vocea datorie, de locu n'am murmurat;
Ci, fără a răspunde la blanda tea chemare,
Cu ochii plini de lacrimi tăcutu m'am depărtat.

De-atunci, adesu departe de lumea svânturată,
Cătându cu cugetarea'mi incertul viitor;
Să aflu, de se pote, să te mai vîdă vre-u-data,
Alu tău chipu 'mi apare placutu și rîgătoru,

și 'n noptile tăcute cându totu e-n nemiscare,
Când visele din ómeni facu demoni, său facu de ei;
Desceptu fiindu e singură figura tea'mi apare,
Si ochii tăi cei ageri privesc în ochii mei.

Cu litere de auru, în anima'mi sdorbită
Simpaticul tău nume de atuncea 'l'amu inscrisă,
Nici lumea 'nsăratore, nici viața'mi amărată
Să'lă stergă nu puté-voră de unde 'lă amu închisă

Si chiaru cându mórtea cruntă voni-va că să curme
Acăstă viață tristă, rupendu'firul său;
Pe buza'mi tremurândă cuvântul eelu din urmă
Va fi numele tău..

Dără

SCENE DIN VIĘTA CURTISANELORU

DELFINA

I

Florica o jună țărancă, frumosă, naivă ca toate copiliile ale căroru piciore nu au fostu de mici fasonate dupe *chaussurele* poloneze, ale căroru mâni albe ca neaua nu au fostu discordante în manusi și a căroru față a fostu stropită numai de undele isvorului recitoru, este unu tipu alu inocentei, pe care rađele unu sôre sunătoru ce se uumesce *auru* o orbesce, și mōe inima, cugetările intocmai ca molaticele încreșturi ale rochiilor de mătase și ale galurilor. Spiritul seu rusticu, modestu, cumpăratu, rebdatoru, devine turbulentu, ca fumul esalatu de vinurile řampanie de gamente orgielor, plăcerilor și alu desfrâului ne-cumpăratu, îndată ce adierea corupțiuncii impletice pasă se.

Este-o regulă pe care filosofii nu sciă dacă oru fi dărit'o prin focarul ochelarilor lor, că: culoră alba se pătează mai lesne ca oru ce, adică pe niciu nu impresioneză mai multu pecatul de cătu

CEVA FRESCO

Sanctitatea-sa **Pio none** s'a inecată c'uă sarma și a plecat cu ea 'n gâtă la Antonelli să 'i-o scotă, unde va remânea *măi multă vreme...*

Pînă la înturnare, negrele legiuină a sănătoru napă, și voră căta unu succesor...

Popa-Tache iși pune candidatura...

În elanul entuziasmului de unire națională, în ședința de Joi, adunarea deputaților a scosă de sub *pursuivarisélă* pe guvernul Măscarachi...

Dreptu recunoscintă, baronul din strada Pensionatului a și proiectat unu nou guvernă care se ia locul libertonilor...

Dér ce guvernă? — Pură Conservatoră pe sprâncenă... Bauer iși rezervă portofoliul finanțelor...

Daily Telegraph certifică din sorginte sigură, că palicarii Atenenă, Thebienă și rei Misilenienă, plecați 12,000 pe chârtă, în bătaia după bătaia, aru fi fostu ciopăti și puși pe gónă intr'unu satu din Epiru, aprópe de Ianina, nu de către armată regulată, ci de către căti-va ciutaci, copii și femei, eu codilite și lămăi clocite...

Ama palicaria... Cacohrononachete...
Endropi bre!

EPIGRAME

LA UNU POETU SURDU

Talentul tău celu mare scaet face din rosă,
Mai bine tăi a traduce poemele în prosă!
Si fumul ce tău nasce alu poesiă daru
Mă face deu a crede pegasu' tău un măgaru!!!

Decon.

UNEI FEMEI

(Sapho)

Fericie celu ce-aprōpe de tine, pentru tine
Suspina, și e veselă vorbindu a te-andi.
Fericie acela căru suridă, c'atunci pe tine
Ca de ei elu se crede eu multu mai mare a fi

Eu simtu din vină 'n vină uă flacără suptire
Trecendu'mi prin totu corpul când ochi'mi te dăresc
Si'n dulcele transporturi de farmecu și iubire
Nu potu găsi nici limbă, nici voce să tău vorbeseu.

Ci unu noru pe-a mea vedere de-o dată se respândesc
Si numai vîdă nimica, și cându ne simitoru,
Si palidă, fără sufletu pierdută, blandă mă trezesce
Unu tainicu fioru, dulce atunci suspinu si moru.

Const. Gh. Hristodorescu.

pe inocentul c'e trenură, pe virtuosul ce se rögă,
pe castul ce se ingrodesce de patimă.

Acea impulsione care a făcutu pe Eva a perde unu paradisul există în toate individele unde o animă or cum ar fi bate, unde două cchă privesc, unde sufletu există.

II

Cititorii suntu rugați a strebate cugetându una din cîmpiele ce se asternă la pôlele dealurilor acoperite cu stejari; și care suntu așa de dese în partea Dunărenă pe unde gema Teleormanul revîrsendu undele séle în Dunăre. Si acolo va dări o copiliță care măngăie nice capre ce pascu live-dile smalțate de rouă, tapisate de viorele și ghocei de resură și de cicore, de brebenei și de crini selbatici. Acăstă copiliță dacă o veți întreba cumu o chiamă ea va roși va pleca ochi 'n pămîntu și va răspuude poleindu su un surisă inocentu căteva cuvinte: *Florica*. A disu dacă nu mă înșelu cine va că: geniul geni se fie numai, și el va apărea din fundul pământului spre a uiui lumea. Si frumusetea, talentul, arta, toate aau par'ca o revoluție care înaltă pe sclavu la tronu, și pe

FEMEILORU

Cându Zei anticitatii Olimpu aă părăsită:
Cu Venus frumusetea în haos a perită!
Căci agi ori-ce femei nu face nici unu banu
De n'ară mai fi și Zeul superbul Suliman!

Așa, căci Joe sceptru și fulgerul de focu:
La transformatū în mince spră a servu la jocu!
Ier tu gingăse Venus, măndreșe și colan!
Le ai transformatū în pudră, risticu și suliman!

Decon.

CUGETARI

Curiositate nu este de cătu vanitate. Cine-va, mai adesea, nu vrea să scie de căt ca să vorbescă Altu-felu n'ară mai călători pe mare pentru că nici nă dată să nu spună nimicu, și pentru singura placere de-a vedea, fără speranță d'a comunica vr'uă dată.

Suntemu atâtă de presumpțioșă în cătu am voi să simu cunoscuți de totă lumea și chiar de ómeni cari se voră nasce cându noi nu vomă mai fi. Si suntemu atâtă de zadarnică, în cătu stima a cincu său se săse persoane cari ne'ncanjoră: ne amusă și ne multămesce.

Judecata ne comandă multă mai poruncitoră de cătu unu stăpână: și nesupunendu-se uneia cine-va e ne norocită, nesupunendu-ne altuia e prostă.

Pucinu lucru ne măngăe, pentru că pucinu lucru ne măhnescă.

Din ce causă unu schiopu nu ne irită și unu spiritu schiopu ne irită? Din causă că unu spiritu schiopu dice că noi suntemu cei cari schiopătămă fără astă noi amu avea pietate ér' nu mănia.

Nu suntă de cătu două feluri de ómeni: uni drepti cari se credu păcătoșă; alții păcătoșă cari se credu drepti.

Memoria este necesară pentru toate operațiunile spirituale.

Duoă lucruri instruiescă pe omu de totă natura sea: instinctul experiență.

Trebuie a se cunoște pe sine ensușit; când acesta n'ar servi se găsească adevărul, servă celu puçinu și regula vieță și nu este nimicu mai dreptă.

B. Pascal.
Traduse de Lucilius.

țărancă la demnitate fie curtisana Lais, fie Lucreția matronă!.

Florica e o țărancă de 13 ani, cu ochi de Spaniolă cu pără ca undele revărsate de auroră, cu buze ca coraliu africanu și cu un sufletu inocentu ca florile paradisulu! Multă au vîdută pieptul său albă ca penale lebedei scrutată de bucle aurii. multă lău vîdută decoltată și au remasă extasia, fără a mai privi un ceru pe care lucea numai 2 steluțe ce lumina înima cea mai indouisata și sufletul celu mai inghețat. Ea era de acelea pe care vîdend'o își fură înima, și ti re-pesce simțurile fără a ti le mai inapoi!

Ea ca toate frumosete cochete iubia pe toți și nu iubia pe nimene. Totalu tindea în ea la o înălțare d'assupra nivelului stării săle rustice. Azi se prefacea că moare dupe Flórea ciobanul, măne după Niță, poimăne dupe Sorică; ea le sugetă bietele suflete ca o albina ce arată faguri se. — Si cine n'ar fi iubit'o, și cine n'ar fi strână drăgălașul ei sănu? cine n'ar fi dorită se moare cu sărutul pe buzele ei.

(Va urma.)

— Hei amice, mai stăi pucin păn s'o culca musiu Marte, săpoi să radă pe urechiatul de intendentă care să prea îngrășată din săngele fraților săi!
— Ufă! totu să mai ascăptă!!

